

Goeree Overflakke – Beide wandelingen zijn te combineren

Wandeling 1 Kwade Hoek

Navigatie adres : Goedereede Oostdijkseweg 103

Afstand : 6 km

Bijzonderheden : vanwege het broedseizoen tussen 15 maart en 16 juli beperkt toegankelijk. Honden zijn welkom, mits aangelijnd.

1 We beginnen in Goedereede bij het parkeerplaatsje aan Oostdijkseweg 103. We wandelen vandaar de duinen in richting WKP 59.

We komen bij het Middelduinpad. We gaan linksaf naar WKP 50 dan naar WKP 40. Hier ± 50m rechtsaf, dan linksaf. We volgen dit duinpad 250 meter.

2 Bij driesprong rechtsaf. Volg het pad via de groene markering van Natuurmonumenten tot je weer bij WKP 59 terug komt. Houdt het uitkijkpunt 't Lichtje van Mozes (uitgesproken als: Moosje) in het oog en je komt weer thuis.

Wandeling 2 HAVENHOOFD

Navigatie adres : Havenhoofd, Parkeerplaats Haveneind

Afstand : 7 km

1 We beginnen bij de parkeerplaats aan het Haveneind en lopen naar de Noordhaven dijk.

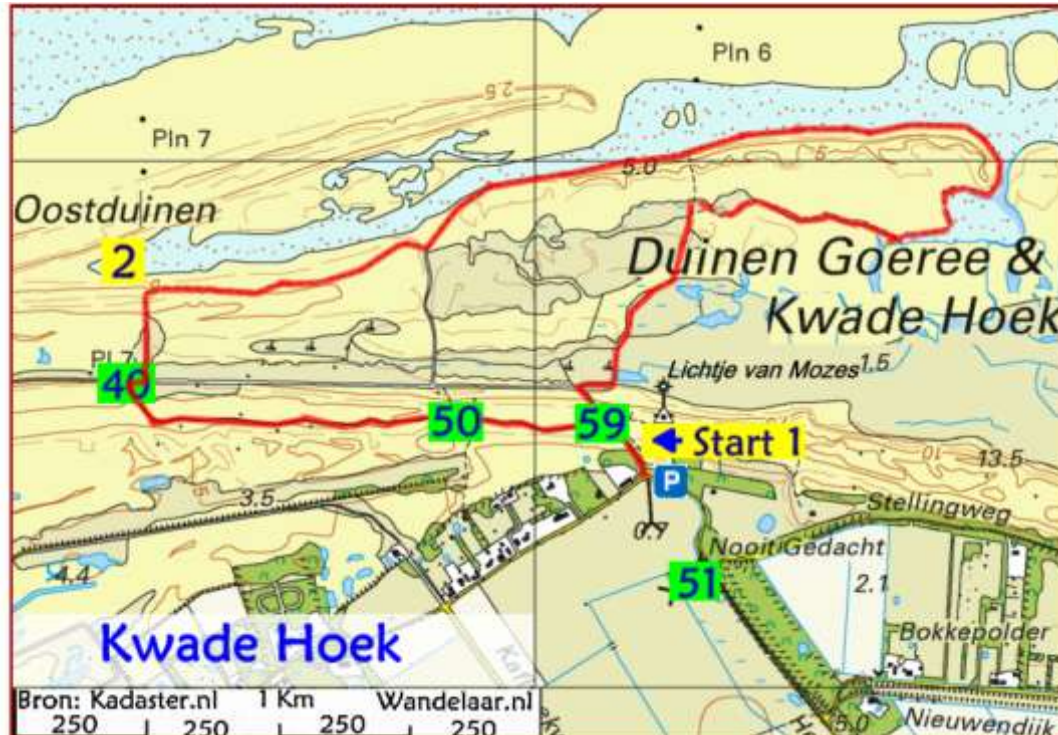
2 We gaan de Korte Nieuwendijk op.

3 Linksaf Breenstraat, bij driesprong rechts aan-houden: Nieuwendijk

4 Aan het eind rechtsaf, Helmdijk. Bij WKP51 Rechtsaf: Stellingweg. Bij WKP 55 Linksaf, richting WKP 64. Weg vervolgen richting WKP 60.

5, Bij de parkeerplaats gaan we naar de Meester Snijderweg. Hier oversteken en rechtsaf, 550 meter richting Havenhoofd lopen.

6. Hier linksaf, een onverhard pad in. We lopen langs het water, terug naar Havenhoofd.

KWADE HOEK

Kwade Hoek is een dynamisch getijdengebied. Het werd vroeger 'de kwaaien hoek' genoemd vanwege de verraderlijke stroming en zandbanken voor de kust. Vele schepen zijn hier dan ook vast gelopen. Vroeger waren de schippers blij als ze 'de kwaaien hoek' voorbij waren. Verderop was dan de 'goede rede' waar ze veilig aan konden meren. Nog steeds is de zee de baas in de Kwade Hoek. Het natuurgebied is bij de Deltawerken buitendijks gebleven. Vooral in de winter stroomt het zoute water via geulen en krekken ver het gebied in. Grote stukken land komen onder water te staan. Wind, water en getij brengen het landschap voortdurend in beweging. Hierdoor is een unieke flora en fauna ontstaan.

We beginnen in Goedereede bij het parkeerplaatsje aan de Oostdijkseweg 103. We wandelen vandaar de duinen in richting WKP 59. We komen bij het Middelduinpad. We gaan linksaf naar WKP 50 dan naar WKP 40. Hier ± 50m rechtsaf, dan linksaf. We volgen dit duinpad 250 meter. In de zomer lopen hier runderen die ervoor zorgen dat de vegetatie kort en open blijft. Bovendien trappen ze de bodem open, waardoor groeiplaatsen ontstaan voor zeldzame planten als dwergglas en parnassia.

We gaan richting de Kwade Hoek, maar nu buitendijks. Via een smalle opening in de buitenste (stuif)dijk komen we in een gebied waar het zeewater nog altijd veel invloed heeft op het landschap. Het strand is hier breed, soms is het begroeid met zeekraal en zeeaster. Zeekraal is een eetbaar, zout smakend plantje boordevol voedingsstoffen. *'Eerlijk gezegd is er niets lekkerder dan na zo'n wandeling te eten in een goed visrestaurant.'* En dan een schaalpje zeekraal erbij.....

Dan beleef je zo'n wandeling nogmaals, maar dan aan tafel.

Deze overgangen leveren een heel eigen flora en fauna op. Hier komen allerlei bijzondere zoutminnende planten voor. Zoals blauwe zeedistel, zeewolfsmelk, schorregras, zeekraal, zeebies en duizendguldenkruid. Strandduizendguldenkruid is een mooi paars bloemetje met gele stampers.

LET OP: Blijf altijd aan de landzijde van de sluffer. Houd strandpoelen aan je linkerhand. Anders kun je voor vervelende verrassingen komen te staan. Je loopt het risico dat je niet meer met droge voeten naar de duinrand kan komen. En in de poelen kan een dikke laag modder staan!

Verderop zien we het begroeide strand met veel zeekraal en zeeaster. De zeekraalvelden kleuren in het najaar prachtig rood.

Houdt het uitkijkpunt 't Lichtje van Mozes (uitgesproken als: Moosje) in het oog en je komt weer thuis. Het uitkijkpunt is vernoemd naar de toenmalige beheerder van het kleine lichtbaken: Mozes Hoek.

't Lichtje zorgde ervoor dat schepen veilig door de verraderlijke zeestroming voor de kust geloodst werden. Nu doet het dat niet meer, maar gelukkig loodst het nu ons weer naar huis.

HAVENHOOFD. Als ik door Havenhoofd loop dan voel ik toch enige weemoed. Het is nu een verstild buurtje. Ik stel me voor wat een levendige boel het geweest moet zijn met alle vissersschepen die indertijd aan en af voeren en met alles wat er meer bij een haven komt kijken. Alle activiteiten zijn echter overgegaan naar de nieuwe Deltahaven bij de Haringvlietdam. De enige visser die je er nu nog vindt is een gepensioneerde man met zijn hengel. Vóór de afsluiting van het Haringvliet vormde Havenhoofd de toegangspoort tot de havens van Goedereede.

Wandelen is je zintuigen de kost geven door middel van je voeten.

Maar omgekeerd is net zo waar. Als je je zintuigen de kost geeft nadat je gewandeld hebt, dan is het alsof alles weer net even lekkerder smaakt. Een goede maaltijd na de wandeling, smaakt dubbel zo lekker.

Het duurt nog even voor het zover is, maar bij een driesprong gaan we rechtsaf. Vanaf hier volgen we de blauwe paaltjes van de wandeling van natuurmonumenten. We volgen het pad tot we weer bij WKP 59 terug komen.

Als je het treft zie je hier ook de strandplevier. Het is een kleine steltloper, hij staat op de Rode Lijst. Dat wil zeggen: ernstig bedreigd. 's Winters trekken ze naar het zuiden, maar ze broeden in het voorjaar langs onze stranden. Als het maar rustig genoeg is tenminste, want dat is een absolute voorwaarde voor deze vogels. Van intensieve strand recreanten moeten ze niets hebben. Meer kans maak je dat je zilverpleviers ziet meerennen langs de vloedlijn. Het is zelfs mogelijk dat je in de verte zeehonden ziet liggen.

's Zomers liggen ze soms met tientallen bij elkaar op de zandplaten. Als je op het wandelkaartje kijkt zie je een grote blauwe inham. Dat is een sluffer. Een sluffer is een getijdengebied waarbij zout water vanuit zee onder invloed van het getij door een geul in de duinen het land binnen kan dringen. Hiermee krijgen de duinen ook aanvoer van vers zand.

Er is hier een levendig duingebied ontstaan met begroeide en onbegroeide delen, droge en natte, kalkrijke en kalkarme, humusrijke en humusarme grond.

12
34

Dit was noodzakelijk geworden omdat Goedereede zelf door zandafzetting niet meer te bereken was. In de Tweede Wereldoorlog moest heel Havenhoofd tegen de vlakte vanwege de aanleg van de Atlantikwall. Na de oorlog is het weer opgebouwd. Maar na de Watersnoodramp van 1953 is, ter beveiliging van Goedereede, een dam bij Havenhoofd aangelegd. Schepen konden nu niet meer naar Goedereede varen. In 1958 is ook de haven van Havenhoofd afgesloten met een dam en verhuisden alle kotters. Zou het plaatsje vanaf dat moment niet beter Haven-onthoofd genoemd kunnen worden?

Alleen de herinnering blijft, mede door het beeld van De Visserman:

Op hoop van zegen uitgevaren

Gezwoegd gezweet op wilde baren

De vis wordt duur betaald

Door d'visserman aan wal gehaald.

Give him a pint!

Heeft u plezier beleefd aan de wandeling? Doe dan een pilsje voor Wandelaar.

Wandelaar-nl
nl33knab0256028192

